

טומספֶּמֶל פ' ז' ע' י'
קד: מולן ៩៧ ו'
 מולן ៩៧ ק. (ג) נעליל
ני. (7) לעיל ריש ע"א
ש. (ט) (נעליל קו[:]
נעליל ៩៧ סמ[:]
סנהדרין שם,
(ט) (פרקון כל' (3).

גחות הב"ח

(רש"י ד"ה גותן וכו')
על להו מהמא: (תומ' ד"ה וצלב)
לטמתiley בעוג'ג. (ג). נ"ג כ"ה נם' ה'
בצלאל' וגוטול קי': (פ"ד)

תורה אדור השלם
דבר אל בני ישראל
כתרת אלדים אדם כי
ריב לכם קרבן לוי מון
הרבמה מן הפקר ומון
אנ פקרכיבו את
רוכבכם יקראה א ב

י' נס"ה

תגיות וציוויליזציה

צ"ל מבטל (נמקי ריב"ב), וכ"ה הנוסח פרו"ר ובראשונים דאל גותן רשות ש "נותן רשות" הינו

עד דהו מומך ל'צ'ג. לא
חמיילקה ע'ג סכל קמודה
מאנן וליג מעזען לת כל ספּוּ
(ט. ט.): אמר רב נחמן.

חת כוכבים אמר רב רשות ובלתי רשות
ומור המשמר שבתו שאינו מושמר שבתו
מן פנוי שאמרו ישראל ת ובנורי עד שישכור
יע קניה לך רשותין צריך לזכות רב
הו דחמירא עלייה מאם ולא כולכם
חלקי ולא באנמות בני אדם הדומין
מקבלין קרבנות שיחיוו בחשבה חוץ
זין והמחלל שבתות ישיא אמרת מאם ולא
הבר וחדר רני מקבלין לא קשיא רישא
ללה מציעתא במומר חוץ מן המומר
היכי דמי אי מומר שאיא לרבר אחד
לאו הבי קאמיר חוץ לל שבתות בפראטסיא
מיהו עליון

לניבור עי' פישטמא מלהו דתימא
הזה ליל אונתנן תננא א' דבטייל לא הוה
דנדנא דבטייל א' לא הוה
א' דדרדר דוד מניזיו
לגביה כי אורחין חד
ודוחון שם מבטליין
דרדא הוא מותר והן
ביטל דדייר איןיש
ל רשות ביתו וקא
היה אורה לנבייהו:
יריו אמא שירא הכא
ביטל רשות הא חצירו שירא
אומרים 'משחשיכה'
וחון אסורין והוא נטליין
תחניין רשות ואין נטליין
ומלהוציאו לו ולהם

卷之三

לרכזת ה"י כר"מ ליהנמר
ה' קממר ר"מ נמס ה' ג'
יום ה' ג' נסח ליען נסמייס
כל"מ חזוד נסמד מכל'

עד דהוי מומר לעב
נחמן בר יצחק ליתון
^ו וכדרתניה יישראלי
בشك מבטל רשות
בשוק אינו מבטל רשות
גוטל ^ט רשות וגוטן רשות
כיצד ^ט אומר לו רשות
מכובלת לך קנה ו
אשי אמר האי תנאי
שבת בעז כדרתניה
פרט למומר מכם בכם
מן הבהמה להבייא
לבהמה מכאן אמר
מפושע יישראלי כדי
מן המומר והמנסך
בפרהסיא הא גופא כ
בולכם להוציא את הד
קרבעות מפושע יישראלי
במומר לכל התורה
לדבר אחד אימא כ
והמנסך יין האי מומר
לכל התורה הינו ו
קשה מצערתא אלא
מן המנור לנטך יין ול
ביזבון יונקי יונקי

נמו' שבעל מנה ביתה אסור מהחכמתו לו רשותו הוא מוחתנות ונטול רשות שנים ו' ואומרים מביעוד יום וב' א' גג בין במזיד ה' א' אסור וס' ב' נמו' ביתו הוא ד' אסור אי לא בטל רשות חצירו ולא ביני חצירו רשות ביתה לו ולהן מאי מעמא' אסוריין: ונוהי' איניה ר' לבני חד לא והוא נתנו לנו רשותו מעין מה: פשיטה לא צר ל' וה' לישתר קמ' דכון דבריך תורן רשותה: הא תורן שנים נתנו רשותה הא

ונות כבש קדעי נפוצה וממש פקול נכל התורהcola דע' ממס דמיון דרע לכמיס ולכטת לה סמע מיניה לית' נ

ה' כי מצד נכל סמלות מל' מה מר מקלה מה למיליה ומס למן דוקה דרע ע' כלויות ומיאן גאנז' וקייל' כווניה ^ו ויע' דהפי' ד לנדר מה לדע טמיסי ז מסד נכל התורה קולא לדע לטמיסי ומחד לנדר מה למיליה ומען גאנז' לטמיסי ומען גאנז' מצד רע לטמיסי ז קולא הפליע רע לטמיסי ומען גאנז' :

ען אשרת ב' זה שכח אחד מהן ולא שמותרין לו ולهم נחמתה על זה שהאחד נתן רשות ב"ש אימתנו נתני רשותו רשותו והוציא בין בענין מיזיד אסור בשוגג איינו י' אי בטל בזוזו אמר עספקין כגון שביטל בבן^ט המבטל רשות לא חצר ושלוחן מותחים רשותן הוא מותר והרשעה והוא אורח המשמש משאה הוא מבטלי ה כי קאמר והוא שנים אוסרין וזה להבריה מהו דתימאי ורותא בהאי חצר לא^ו שא ננא סיפה איצטראיכא לוי

ו' וזה אופר. למשילד ומתקן נסיגת מילר ולבסוף מוגזים למלר באיר דלא בטלי. מייד רשותה (על 97 כ' ו') זו גם מפיק להע'ג דמסכתם בראויין ביר. דמתבע נמו לנו כ' שניות. צרכמוו גם עירנו וו' מהרי הלאדי: לא צדרבא כהמלה צהוריין מילר ולו כל כבון צדאר צי' מון ונהל להתקין יא' קרטיס ג' מסות לרקלטיה לאצדדי לחן תניניא. ולבאס מומר לו

דרכינו חננאל

ושלך רם דר' מוסך נ' נאכל נ' לדור גם עירנו 7 מיי קקל' באלטס' ג' מה' ווועטל' וויכנער מא' מ' 7 דעןין ז' ווועטל'

בעא מינוח אבוי מרבה כו. גם כמויע ל'ס כריזימה לדעת דסוקה
פ"ג (ו:): כתוצאה מרגע רצומו אין לך נציג כל מה
ומסתמם המס לפולוגמה טה לה' ולרצן והאיין כריזימה כה' ו אין
לומר לנגן מינעיה לא' ופצט' ל'ס לך נציג להס נ' מהי
פליך מכריזימה דבכמהו:

הכל במאי עפקין דהוה ומית.

פִּיכְלִישׁ יָכִי לְעֵגֶל מַלְכֵקָן דָּלְגָן
כְּתִילָה שָׂמְנָה נַצְקָה וְסַקְפָּה
מָלָל וְנוֹנוֹ נָהָר לְחַטָּא מַזְקִין הָלָה
לְכִי מִמְּמָה לְזִין לְיוֹרָצִי סָס כָּלָס דָּלִי
נַמְגָר מִמְּמָה לְלִילָה לְמַכְרָה לְיַיְינָה נַמְיָה
סָוָה לְצָוֹזָן קִיסְּסָה זָוָה לְמַכְרָה לְיַיְינָה
לְמַכְרָה זְמָנָה דָּחָק דָּלָן סִירָצָה לְמַכְרָה
הַלְּגָן חָרָב כָּלָגָן מַזְוָה סָס לְלַשְׁלִיל צְפָה
מַיִּ שָׂהָוִילְטוֹסָה (דָּר. מַ). פְּסָקְעָן
כָּלְעָס דָּמָן לְקָעָן פְּלִיקָן כָּלְעָד מַמְּכָמָפָין
(דָּר. צ.). לְעָס חָמָר לְפָיָה תְּנִיא
לְתָה צָמָה וְהַלְּגָן נַצְפָּת הַלְּגָן בָּנָו גַּמְלָה
שְׁעִיר לְיַעַט לְמַכְרָה צָכָּב סָסִים מַלְמָצָה
וּמַיְזָה לְיַעַט לְמַכְרָה צָבָה כָּרְעָמָה דָּמָר
כַּסְפָּן נַצְפָּת צָעִיל הַמְּלָתָה חָרָב כְּלִי
וְמַהָּר יְלָלָגָן לְמַכְרָה וּקְמָלִיקָן נַמְיָה
לְקָעָן פְּלִיקָן (דָּר. עֲזָב): בָּתָה סַתְּקָן וּבָתָה
סַכְּנָה וּבָתָה קָנְסָה וּבָתָה סַלְמָוָתָה
סְלִי וּבָסָה מַזְכָּר עַלְיָה נַלְיָךְ לְמַזְקָוָיָה
כְּתִילָה שָׂמְנָה נַצְקָה הַיְיָ יְוָסָה
זָהָס מַזְמָוָה שְׁעִילָה סָוָה
יְוָרָשׁ מַדוֹּה שִׁיבְטָה. צָהָל עַיְלָב
סָמָג מַיִּילִי כְּלִיפָּי נַקְעָנִי דָלָס עַיְלָב
סָמָה מַיִּילָקָעָן (עֲמָד. צ.) לְמַיִּילָה מָלָל
שְׁמָמָה וְגַיִים וְצָטוֹמָה לְמַמָּד מַן סַבּוֹק
מַמְּחַטְּבָה לְיַעַט לְמַכְרָה וּמַיִּילִי כָּגָן צָכָּב
סִירָצָה לְדוֹר סָס נַצְפָּת דָּלָס הָלָה
לְגָג צָעִילָן¹ דָּסִי כָּמָה צִים הַמְּקָן
וּבָתָה צַקְרָה דָלָגָן מַכְרָה דָלִי
יְוָסָה לְקָעָן פְּלִיקָן (עֲזָב): לְתַחַוּ לְמַכְרָה
הַלְּגָן מַקְסָס דִּילָה וּלְעָס דְּפָסִיקָן² פְּלִיקָן
מַיִּ שָׂהָוִילְטוֹסָה (עֲלָג. ט.). וּמַוְמִיאָה קְלָמָלָה
לְפִילָלָה כָּלָגָן נַצְפָּת הַלְּגָן צָמוֹ גַּמְלָה
שְׁעִיר לְיַעַט לְמַכְרָה וּמַיְזָה לְסָס פִּיאָה
סִירָצָה דָר גַּמְמָה מַלְרָה סִמְמָה סִיס
לְמַכְרָה נַסְס בָּטָה לְבָצָוָה בְּצִילָמָה נַצְפָּם

נומינון דאותה וشنיט
לאחד שלא עבר
ונילא עירב ליקנסיה
נוווגונין רשותן לשנים
פָא גְּלֹויִי (6) רישא
אייצטראכָה לה סְדָא לנזר דלמא אתי לבטולו להו
יעירב למה לי מהו דתימא הני מילֵי היכא דמקצתן
כו אבל היכא דכלון לא עירבו ליקנסינהו כרי שלא
קמַל אבל אין אחד שעירב נוthon רשותו לאחר שר לא
א לגליי רישא לרבה איידי דתנא רישא תנא נמי⁷
נוווגונין רשותן לשנים שלא עירבו הוא למה לי
חד מניניו לחרביה מהו דתימא לישתרו לה קמַל
א הוה ליה שריוט באח הצר לא ואין שנים שלא
שנים שלא עירבו הוא למה לי לא צריכא (6) אמרו
געא מיניה רבא מרבי נחמן יורש מהו שיבטיל רשות

ליגור דילמא אתי לבטולו فهو Km"ל: ואין

א צריכא "אף על גב
מנת להקנות בעא
ושה שירין בחצ'ר
ולא עיבר כשהוא
טטל לכל אחד ואחד
טטל לכל אחד ואחד
עריב נווען רשותו
עריבו נווען רשותן
ס שלא עריב נווען
או לאחד שעיבר
נווען רשותו לאחד
שעיברו נווען רשותן
ז' שנים שלא עריבו
שלא עריב נווען רשותו
א עריב נווען רשותו
אי דליך אחרינא
אל פשיטה דאליכא
לאחד שעיבר ורבה
זהה ומית אי דהוה
לא עריב ואי דהוה
א פשיטה דאיתיה
א נמי דאיתיה מידי
ויהא כדאיתא תדע
ושנים שלא עריבו
שעיברו לשנים אין
מאי לב' לאחד מב'
עריב או לאחד שלא
עריב נווען רשותו
דאיתיה וכטמ"ל דין
לאחד ואחד לרבה
זימני דאיתיה ושנים
לאחד שלא עריב
דלא עריב ליקנימה
נוועני רשותו לשגיט

שעירבו לרבה תנא סיפא לגליי⁽⁶⁾ רישא
לאבי ב' שלא עירבו איזטראיכא ליה סד"א
קמ"ל או לאחר שלא עירב למה לי מהו דרין
עירבו ומڪצין לא עירבו אבל היכא דכולן
תשתחה תורה עירוב קמ"ל אבל אין אחד ש
עירוב לאבי תנא סיפא לגליי רישא לרבה
סיפא ואין שם שעירבו נתניין רשותן לשנייה
לא צרייכא דבטיל ליה חד מנייחו לחבריה
בזון דבעידנא דבטיל לא הוה ליה שרירות
עירבו נהנין רשותן לשנים שלא עירבו הא
הקני על מנת להקנות בעא מיניה רבא מרבית

היכל מוקם ימי'ו לעילטו: תורות עירוב. מולת עילוי
 טה פציטען דליך מד ליג צמיאן לאס רצומיה הילג
 טפלו ספי קמי ריסא ליליש להמ צליג עילג נומן
 איזיד'ו דתנאג' רישא. האט צליג עילג יומן
 חמראים: ומינ' וקיפע נדליתנן: הוא רנו למאן לי'. פציטעל
 פליינט נא: קני ענ' מגנת חדקנות. ממתקנא
 ז: יודש. שטחן הצעו וליג עילג ומם כבצם וליג

לעוגור. דמי מנגנון מייסדו לחייב יהמו גם נטול גזירות נטולן רשותות גמה לא. סין מתן ליש' לא צרכרא. מונס טמיסלאן ²³ לא באהם עניין לכל היותר. מונת לאסקנות וסדר לחישוט נטול הבלתי-
 צרכרא. ²⁴ יש בגלילו השיש ובוות' המציגו שם (שממשמע דחיק דרי') שמו הדינו ר' זעיר.

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ספק גמ'ו
איישא כל'ו ון נמיין:

(ג) שם גמ' יוכיל דאדע'ג'
לטמי קלי:

ליקוטי דש"ז
[שיק להר טה]
פרט ג' מומור. סלה
רכבלן נידם. מכבי
בכמ' חקוקין. נלה
לעטן לילך קפיכם למס' עלייה;

לשנים של א' עירבו. כל מילון נעלם
בניס מין נונען רוטם: דודה ומורה.
ונבל כרמן לרוץ נטירה טמונת
כענעה וכקיפפה מרג'נו ונו סס לח'ת
הה' נול מוקה לה דכי מות לן לירצוי
סס כלות דחי חמץ ממת סס הילך
וילצין ווין לדלה' סוס הצעון קיס'
גיטראן ווילטראן אט' קא' מיט
טיטראן טיטראן (טיטראן) האט' קראיג
קראקן (קראקן) גל' גראט' (גראט')
ווע' (ווע'וילטראן) וו' נפרטט

הוּא מִקְרָב לַיְמָוֹד וְנֵמיְלָה: תְּדַעַת
 לְרִיכֶתֶל דָּרוֹס וּמִימָה עֲקָרִיקָן דָּלִי:
 לְהַמִּיס נְצִיר לְשָׁמֵי נְצֻמּוּלָה לְהָ:
 סִפְאָה אַדְרִישָׂא. מְלִיכָת דְּמִינִיתָה עַד
 הַכְּנָזְבָּדָה מִתְּחִילָה כְּפָמָה שִׁיחָה קָלָקָן כִּיפָּה
 לְסִיטָה קְלִי לִים סִיקָה דְּרִישָׂה: לְאַחֲד
 אָ. דְּלִירִין נְמַנֵּל כָּל הַתָּהָרָה:
 אַבְּרוּ-בְּרָגְנוֹ-אַקְּדָה-וְיִירָה-הַרְבָּוֹן

בְּנֵי מִצְרָיִם וְאֶת-מַה יְהִי תְּמִימָה כִּי
דְּלָא שָׁעַר לְקִינְסִיהָ. דְּמִינְיסָה לְ
נְפָקָה לְנִילָה לְיִלְלָה לְסָלָה לְלָה
עַירְכָה נְמִילָה לְהַנְּקָה דְּעִילְיטָה: תְּנָא דָךְ
סְפָא גַּגְגָה רְשָׁא. לְצָדוֹס וּמוֹמִים
עַסְפָּקָעַן רַיְשָׁה דְּקִמְנִיתָה נְמָה שְׂעִירָבָה
לְחַלְוָן לְתִמְסָה נְמָדָךְ צָעִי נְבָנוֹלִי לְהָ
לְדַקְמָנִי צָעַק סִיפָּהוּ וְאַבָּיִ. דְּמַתְלָנָ
קָרְסָפָה מְלָיָה לְפָנָים נְמָה מְמִינָה
לְמָנוֹס לִי דְּמָנָנָה קָרְמָה לְהָרִישָׁה
בְּחַמְדָה גְּבוּרָה לְמַהְרָה וְזָנָה וְהָ

עליל דף ז„ (3) לעיני
 ס „ (5) לעיל דף כ „
 לעיל מב „ (7) [לע „]
 (9) [לע „], (1) ע „
 שם בתוס' בסוגון
 מ „ (1) דף ס „ ע „.

לנחות הב"ת

ליקוטי רשיי

ויה. רגנו [ע"י]
שם קיאן]. מבעוד יוכנן
אוסר. לסיין
שעירנו דמי עיר
תמה דעתך מונתק
יעילן לעיל כו.].

ונחות וצירוניות

בכתה" שגונת'ה
תנו או יהון, וען
על עלי נו עא (הו)
ז' ציל מכו כהה
בכתה" שטיטול
ו א. ד. (ד' ד')
רש"א ווילט'ה
ה גראן רשי'ה
לך (ענ' חות'ה)
ת' הוושט'ה
[7] קצת קשוט
אטא כין דיביג'ו
על בער'ה גראן
ה גראן רשי'ה
ער'ה הנ' השווא
ט משבי', ולפי'
ש' ג' כרענ'ה
ה האהוי'ה

עלעדרוני כ'. כלומר מפי טסייס ממומן לחיי נעלמַן
אבל דאי דלא מציז ערובי אטמי. לדע' קיס יול מלך
תשר למקצת שבת כ' מפלס לה וויל'ו: **ה'ג'** כגון
כ' ו' זה הכלל נלמוי נזוי ציטולא קווומו או לויין:
יערב דרך הפתחה. עמי מלירות ומפע

ה' ציינס וועלטער ע"י הוועו פאה
ובצנעם נפל נגנו מפולט ונומחן
ומורלייס לאחסנתן מו לו ע"ז ווילקה
וידין פולין קפניש לטלע"ג דלאן מעילונג
צין ז' מאילוות נעל פאה לדמן (אען
שע'). מחלנן צין ז' מאילוות הכל צטמַת
סוחלן ווקולטה סטולס⁽⁶⁾: זה הכהן לאתני
מבוי שנטילחה קורתו או לוריין. בצתם
טלע"ג דלאטקלו ממלוות לדילס ציינ
סוחלן ווילטמאן צין סטטוטה ומיליטן
ה' צטמעין לה דאסם לאמיטו למלילוות
הכל צאלן ג' וגאלן גמלילן לה
צטיליט פיליקעל קמיה (ד' ז').
וחקיקות נברים מהזידה. דטלוקוין
גענגלן וזה נא כל' צטטנטה זה מהד
מאן דטלולן ווי' קוו צשו ערוצ'י
מלימולן ג' מוי מעעלט⁽⁷⁾ הכל ג' ג' ג'
סוא סמס הילן מד פט טרי דטמיטן
סגעניזט צטטמת מהילג ר'': זה
הכהן. דריש קה' נמי היליפטן גטמיטוי
מה נכלי צטטם דליך דלא' צשו
לערויז מלחתמולן ג' מוי מעעלט
סטטמַת נמי ג' מנטלן. ומיליכעל דקיפטן
ה' צטמעין נא שי ג' ג' למ' צוה
הכל ג' דחמס ג' ג' מוי נעזרויז מלחתמולן
כל' חאל סכל מוי ג' ג' נעזרויז ע"ז
סילירום: חזין מן דהטבנץ' רשות.
שכל'ן ולן עריך סכל'ן עריך ע"ז סאנטקר
למקרא צטמַת יט' לו מקנה צטטם
ומולדן קמיה מון מצטטילן⁽⁸⁾ רשות ווילך
האש צויר עירך ז'. יוניאן דהו

היכא דאו בעי לעורבי מהאמול מצי מערב
בטול נמי מצי מבטל אבל האי כיוון דאי
בעי לעורבי מאטמול לא מצי מערב לא
ממציא מבטל או דלמא יושר כרעה דאובה
הו א"ל "אי אומר מבטל והני דבי שמואל
אתהנו אין מבטל איתוביה זה הכלל כל
שמחוותר למקצת שבת הותר לכל השבת
ונכל שנאמר למקצת שבת נאסר לכל
השנת חוץ מבטל רשות כל שהותר
למקצת שבת מותר לכל השבת כוונן עירוב
ודורך הפתח ונסתם הפתח עירוב דרך חלון
וונסחטם חלון זה הכלל לאתוי מבוי שניטלו
קוקוותוי או להחיין כל שנאמר למקצת שבת
נאסר לכל השבת כולה כוונן שני בתים
ובבנוי צדי רוח' ותקופות נקרים מחיצה
בשבת זה הכלל לאתוי מאוי לאתוי מות
נכני בשבת וקתי חוץ מבטל רשות
(6) אירחו אין יושר לא אמא חוץ מהות
ביבטול רשות איתוביה אחד מבני חצר שמתה
וותיחה רשותו לאחד בין השוק מבعد יום
אוסר משחסהה אינו אוסר ואחד מן השוק
שםות והניהם רשותו לאחד מבני חצר
מבבעוד יומ איטו אוסר משחסהה אוסר
אכמאי אוסר ליבטל Mai אוסר נמי
דקדתני עד שבטול תא שמע ישראל וגר
שרוין ב מגורה אחת ומבעוד יומ
עפ'

תא שמען ישראלי וגור בו. קפננו רכוב למלך^ט סגר מטבח ככו יולס דקיי כלעיש להטס דלי נלו כי נו קפס מייל נלב נממו כלען